

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 września 2005 r. w zakresie, w jakim odmawia przyznania skarżącej diety dziennej, o której mowa w art. 10 ust. 1 załącznika VII do Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich, dodatku na zagospodarowanie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 akapit pierwszy załącznika VII do regulaminu pracowniczego oraz zwrotu kosztów podróży w związku z rozpoczęciem przez nią służby, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) załącznika VII do regulaminu pracowniczego;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej na rzecz skarżącej kwot diet dziennych, dodatku na zagospodarowanie oraz zwrotu kosztów podróży wypłacanych w związku z rozpoczęciem przez nią służby, wraz z odsetkami od dnia, w którym kwoty te były wymagalne zgodnie z załącznikiem VII do regulaminu pracowniczego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, były urzędnik ministerstwa spraw zagranicznych w Budapeszcie, Węgry, delegowany do pracy w ramach służby dyplomatycznej do stałego przedstawicielstwa Węgier przy UE w Brukseli na okres czterech lat, została powołana na stanowisko urzędnika na okres próbny w Komisji i zatrudniona w Brukseli.

W marcu 2005 r. złożyła ona wniosek o przyznanie jej diet dziennych, dodatku na zagospodarowanie oraz zwrotu kosztów podróży wypłacanych w związku z rozpoczęciem służby. Komisja oddaliła jej zażalenie.

Skarżąca twierdzi, że podczas swego delegowania, wciąż otrzymywała wynagrodzenie od swojego węgierskiego pracodawcy oraz zachowała swoje miejsce zamieszkania, a także interesy finansowe na Węgrzech. Ponadto, będąc w Brukseli mieszkała w umeblowanym mieszkaniu oddanym do jej dyspozycji przez ówczesnego pracodawcę.

Skarżąca podnosi, iż zgodnie z istniejącym orzecznictwem⁽¹⁾ urzędnik jest uprawniony do wyżej wspomnianych świadczeń i zwrotu kosztów w sytuacji, gdy miejscem naboru urzędnika jest miejsce, w którym zamieszkiwał tuż przed delegowaniem.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 12 grudnia 1996 r. w sprawie T-137/95 *Mozzaglia* przeciwko Komisji (RecFP str. I-A-619 i II-1657).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2005 r. — Nanbru przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa F-0127/05)

(2006/C 60/102)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nicole-Kiwi Nanbru (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel: G. Vandersanden, avocat]

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2005 r., o której skarżąca została powiadomiona w dniu 3 maja 2005 r., dotyczącej nowego ustalenia uprawnień emerytalnych poczynawszy od dnia 1 stycznia 2005 r.;
- przywrócenie uprawnień emerytalnych skarżącej, które zostały jej przedstawione pisemnie za pomocą ustalonych, zgodnych i sprawdzonych liczb (za pośrednictwem poczty elektronicznej i na piśmie) i potwierdzone ustnie przez Dyрекcję Generalną ds. Kadr Parlamentu Europejskiego, przyznając jej różnicę w wysokości 634,40 EUR miesięcznie aż do chwili wygaśnięcia uprawnień emerytalnych;
- zadośćuczynienie krzywdy doznanej przez skarżącą ocenionej *ex aequo et bono* tymczasowo na 250 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, członek personelu tymczasowego Parlamentu Europejskiego na emeryturze od dnia 1 stycznia 2005 r., sprzeciwia się wydanej przez tę instytucję decyzji ograniczającej wysokość jej świadczenia emerytalnego w porównaniu z wysokością, którą wskazano jej wówczas, gdy oceniała celowość przejścia na emeryturę i wniesienia, w odpowiednim przypadku, o przeniesienie swych uprawnień emerytalnych nabytych w Belgii do systemu wspólnotowego.

W zakresie wniosku o uchylenie, skarżąca zauważa, że nawet gdyby administracja mogła zastąpić niezgodną z prawem decyzję nową decyzją ustalającą uprawnienia emerytalne skarżącej na niższym poziomie niż przewidziany niegdyś, to i tak nowa decyzja w niniejszym przypadku nie została wydana w rozsądnym terminie. W tych okolicznościach, oczekiwania co do wysokości świadczenia emerytalnego, na których skarżąca mogła się zasadnie opierać zostały naruszone.

Co do krzywdy, to wynika on ze wszystkich błędów popełnionych przez Parlament Europejski w trakcie tej sprawy.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2005 r. — Adolf i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-128/05)

(2006/C 60/103)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Claude Adolf i in. [Przedstawiciele: L. Levi i G. Vandersanden, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi, włącznie z podniesionym w niej zarzutem niezgodności z prawem;
- w związku z powyższym stwierdzenie nieważności informacji o wysokości emerytur skarżących za marzec 2005 r. i zastosowanie współczynników korygujących [emeryturę] do poziomu stolicy państwa zamieszkania albo przynajmniej współczynników odpowiednio odzwierciedlających różnice w kosztach utrzymania pomiędzy państwami w których skarżący ponoszą wydatki i odpowiadającego w ten sposób zasadzie równego traktowania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszym postępowaniu są urzędnikami, emerytowanymi przed dniem 1 maja 2004 r. Skarżący kwestionują uregulowania systemu przejściowego, który w oczekiwaniu na zniesienie współczynników korygujących został wprowadzony rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22

marca 2004 r. zmieniającym Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ w zakresie, w jakim system ten jest oparty na nowej metodzie obliczania współczynników korygujących wysokość emerytury, które nie są już zorientowane na stolicę [państwa] ale na średnie koszty życia w Państwie Członkowskim, w którym uprawniony do świadczenia emerytalnego wykazał główne miejsce zamieszkania.

W uzasadnieniu swoich żądań skarżący podnoszą po pierwsze, że przywołane rozporządzenie zostało oparte na błędnym rozumowaniu, ponieważ ani wzmózona integracja Wspólnoty, ani swoboda przepływu i pobytu, ani trudność w zweryfikowaniu rzeczywistego miejsca zamieszkania emerytów nie uzasadniają obowiązywania przedmiotowego systemu przejściowego.

W końcu skarżący podnoszą naruszenie w niniejszej sprawie zasad równego traktowania, pewności prawa, zachowania praw nabytych oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 27.04.2004, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2005 r. — Merglova przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-129/05)

(2006/C 60/104)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Eva Merglova (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: S. Rodrigues, Y. Minatchy, avocats]

Strona pozwana: Komisji Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 15 września 2005 r. oddalającej zażalenie skarżącej;
- orzeczenie zmiany zakwalifikowania skarżącej do grupy zaszerogowania C*3 albo C*2 ze skutkiem wstecznym od dnia 1 maja 2004 r.;